

மலேசியாவில் தமிழ் சிறுகதை வரலாறும் அதன் காலவரிசை பகுப்பும் History of Malaysian Tamil Short Stories and its Chronology

ம.விஜயலட்சுமி / M.Vijayalatchumy¹
ம.நவீன் / M.Navin¹

Abstract

The scholar N.Balabaskaran holds conspicuous mentions in any studies associated with the History of Malaysian short stories. Learned in his work, studied the publications from the year 1930 upto the year 1979 (total of 49 years) and segregated it in six phases. Tailing his work, there are more researches surfacing many insights which were not acknowledged by N.Balabaskaran. That said, this study aims to compile and imperforate all six phases indicated by scholar N.Balabaskaran. Alongside, information on the history of Malaysian Tamil short stories has not been studied or compiled ever since 1979. Thus, this study also attempts to observe the literary progression that occurred from the year 1980 upto 2016 with the guidance of N.Balabaskaran's work. This article seeks to categorize them into three periods of movements namely Society Period (1980-1997), Individual Period (1998-2005), and Alternative Media Period (2006-2016).

Date of submission: 2020-10-22
Date of acceptance: 2020-11-20
Date of Publication: 2020-12-10
Corresponding author's Name:
M.Navin
Email: vallinamm@gmail.com

Key Words: Malaysian Tamil Short Stories, Modern Tamil Literature, Literary Movements and Initiatives, Literary History.

முன்னுரை

மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம் தனிநபர், நாளிதழ், இயக்கங்களின் இடைவிடாத முயற்சிகளின் வழியாகவே இந்நாட்டில் வேரூன்றியுள்ளது. இவற்றை உள்ளீடாகக் கொண்டு ந. பாலபாஸ்கரன் மேற்கொண்ட 'The Malaysian Tamil short stories, 1930-1979: a critical study' எனும் ஆய்வுதான் இன்றளவும் இத்துறைசார் ஆய்வுகளுக்கு முன்னோடியாக அமைகிறது. தொடக்க காலம் (1930-1941), ஐப்பானியர் காலம் (1942-1945), கதை வகுப்பு முடியும் காலம் (1946-1952), முற்கதந்திர காலம் (1953-1957) பிற்கதந்திர காலம் (1958-1969), மறுமலர்ச்சி காலம் (1970-1978) என்பதாக மலேசியாவில் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றை அவர் பகுத்துக் காட்டுகிறார் (பால்கரன்,

1995, p.2). ஆனால், அவருக்கு முன்பும் பின்னரும் மலேசியத் தமிழ் சிறுகதை இலக்கியம் என்பதாக வரலாற்று ரீதியிலான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர்களான கார்த்திகேசு (2004), சுப்பிரமணி (2005) போன்றோரும் இலக்கியவாதிகளான குப்புசாமி (1968); வேலுசாமி (1974); வடிவேலு (1978); இராமையா (1996) உள்ளிட்ட பலரும் பாலபாஸ்கரன் ஆய்வுகளில் விடுபட்டுள்ள பல முக்கிய வரலாற்றுத் செய்திகளைப் பதிவு செய்துள்ளனர். ஆயினும், இன்றளவிலும் மலேசியாவில் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாறு எனும்போது பாலபாஸ்கரன் ஆய்வுடன் மேற்குறிப்பிட்டுள்ள ஏதேனும் ஒரு சிலரது வரலாற்று செய்திகளை உள்ளடக்கி,

¹ The author is a postgraduate in the Indian Studies Department, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. viijay@um.edu.my

The author is a postgraduate in the Indian Studies Department, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. vallinamm@gmail.com

மிகப் பலரது ஆய்வுகளை தவறவிடுவது ஆய்வுலகில் நிகழ்ந்து வருகிறது.

அவ்வகையில் இவ்வாய்வு இரு முக்கிய நோக்கங்களை கொண்டுள்ளது. முதலாவதாக, பாலபாஸ்கரன் பகுத்துக் கூறியுள்ள ஆறு காலவரிசைக்குள் கார்த்திகேசு (2004); சுப்பிரமணி (2005); குப்புசாமி (1968); வேலுசாமி (1974); வடிவேலு (1978); இராமையா (1996) உள்ளிட்டவர்களின் குறிப்புகளை இவ்வாய்வில் தொகுப்பது. இதன்மூலம் மலேசியா தமிழ்ச் சிறுகதை என்பதன் ஒட்டுமொத்த பார்வையினை வரலாற்றுச் சான்றுகளுடன் இனிவரும் ஆய்வாளர்கள் அவதானிக்க முடியும். இரண்டாவதாக, பாலபாஸ்கரன் தனது ஆய்வில் வரையறுத்திருக்கும் ஆறு காலகட்டங்களை உள்வாங்கிக்கொண்டு 1980 முதல் 2016வரை உருவாகியுள்ள இலக்கிய முன்னெடுப்புகளையும் அதன் போக்கையும் அவதானித்து இயக்கங்களின் காலம் (1980/1997), தனிநபர் காலம் (1998/2005), மாற்று ஊடகக் காலம் (2006/2016) எனும் மூன்று வகைமைக்குள் இவ்வாய்வு பொறுத்த முயன்றுள்ளது. 1979க்குப் பிறகான மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கிய நகர்ச்சியை வகைப்படுத்தி பகுத்துக் காட்டும் முயற்சிகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு இவ்வாய்வு இதனை முன்வைக்க முயன்றுள்ளது.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியம் எனும் வகைமைக்குக்கீழ் அதன் வரலாற்று பின்புலம், பாடுபொருள், கட்டமைப்பு, உட்கூறுகள், சமகால சிக்கல்கள், கதாபாத்திரம், பாத்திரப்படைப்பு, இசங்கள், மரபுகள், ஒழுக்கங்கள், மொழி ஆகிய பகுப்புகளில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாறு குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள ஆய்வுகளில் (தண்டாயுதம், 1972/1976; கார்த்திகேசு, 1973/1974; பாலபாஸ்கரன், 1980 - ராமையா, 1996) சிறுகதை என்பதன் சொல், பொருள் விளக்கம், படைப்பிலக்கியம் எனும் வகையில் அதன்

உள்ளார்ந்த அர்த்தம், சிறுகதை துறையின் வளர்ச்சியில் தனிநபர், இயக்கங்கள், அச்ச ஊடகங்களின் பங்களிப்பு ஆகியவை முதன்மையாக பேசப்பட்டுள்ளன. இதில் சற்றே மாறுபாடுகளைக் கொண்ட ஆய்வாக கார்த்திகேசுவின் ஆய்வு அமைந்துள்ளது. சிறுகதைகளை விமர்சனப்பூர்வமாக அணுகுவதும் படைப்பாளர்களின் சிந்தனை குறித்து அணுகிப் பார்ப்பதாகவும் இவ்வாய்வு அமைந்துள்ளது.

மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் பாடுபொருள், கட்டமைப்பு, உட்கூறுகள் என்பதான ஆய்வுகளில் (கிருஷ்ணன் மணியம், 1989; லெச்சுமி மீனாட்சிசுந்தரம், 1991; வீரமோகன் வீரபுத்திரன், 2007; பாலு சுப்பிரமணியம், 2007; அண்ணாதுரை முருகையா, 2007; குணசீலன் சுப்பிரமணியம், 2009 - ஜேசுதாஸ், 2010) வரலாறு சார்ந்த உள்ளீடுகள் பொதுவான சில தகவல்களை உள்ளடக்கியும் எழுத்தாளர்களை முதன்மையாகக் கொண்டு அவர்களின் படைப்புகளை ஆய்வுக்கு உட்படுத்துவதாகவும் உள்ளன. இவற்றில் கிருஷ்ணன் மணியம் ஆய்வு மலாய் சிறுகதைகளுடனான ஒப்பாய்வு முற்றிலும் மாறுபட்டதாகும். இவ்வாய்வில் இரு மொழி சிறுகதைகளின் வரலாறு அதன் வித்தியாசங்களில் காணப்படும் புற காரணிகள் மற்றும் விளைவுகள் சார்ந்து விரிவான பார்வை முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் கதாபாத்திரம், பாத்திரப்படைப்பு தொடர்பான ஆய்வுகள் (ரவீந்திரன் மாரய்யா, 2012; அவனியர் முத்துசாமி, 2014 - புஷ்பநாதன் நாகராஜா, 2014) சிறுகதைகளில் வெளிப்படும் பெண்பால் கதாபாத்திரங்களின் மூலப்படிமம் அல்லது முன்மாதிரி தன்மைகள், பெண்ணியம் சார்ந்து ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி விளக்கியுள்ளன. மரபுகள், ஒழுக்கங்கள் எனும் வகைமைக்குக்கீழ் (சரவணம் வீரமுத்து, 2010; அம்மணி ஐயாவ், 2012 - மணியரசன் முனியாண்டி, 2018) மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள மூன்று ஆய்வுகளும் இலக்கியம் சமூககலாச்சாரங்களைப் பதிவு செய்யும் ஆவணம் எனும் ஏற்புநிலையை

முன் மொழி வதாக மலேசியாவில் இந்தியர் வருகை, சிக்கல்கள், பண்பாடு, விழுமியங்கள் சார்ந்து ஆய்வு முடிவுகளை முன்வைத்துள்ளன. மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் மொழி சார்ந்து ஒரு ஆய்வு மட்டுமே நடைபெற்றுள்ளது. மணியரசன் முனியாண்டி (2011) மேற்கொண்ட இவ்வாய்வு தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் வேற்றுமொழி (மலாய்) கலப்பு நிகழ்ந்திருப்பதும் அதன்வழி சிறுகதைகளில் மொழி, பண்பாட்டு ஊடுருவல் நிகழ்ந்திருப்பதும் ஆய்வின் கண்டடைவாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கண்ட முன்னோடி ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் காணும்போது மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றினை 1930 முதல் 1979 வரையிலான நாற்பத்து ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு உட்பட்டு ஆறு பிரிவுகளில் பாலபாஸ்கரன் பகுத்துள்ளது போல் காலவரிசை பகுப்பு அவருக்கு முன்பும் பின்னரும் ஆய்வாளர்களால் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பது தெளிவு. கூடுதலாக, பாலபாஸ்கரன் ஆய்வில் விடுபட்டுள்ள வரலாற்று செய்திகளைத் தொகுத்து கூறும் முயற்சிகளும் நிகழவில்லை என்பதும் இவ்விடம் தெளிவாகிறது.

தொடக்க காலம் (1930 - 1941)

மலேசியாவின் சிறுகதை இலக்கியம் ஏறத்தாழ என்பது ஆண்டுக்கால வரலாற்றைக் கொண்டது. 1930இல் பதிப்பிக்கப்பட்ட நவரச கதாமஞ்சரி எனும் நூல்தான் மலேசியச் சிறுகதை வரலாற்றில் தொடக்கமாகக் கொள்ளப்படுகிறது (பாஸ்கரன், 1995, p.2). யாழ்ப்பாணம் வல்லை வே.சின்னைய்யா அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட இத்தொகுப்பு ஐந்து சிறுகதைகள் உள்ளடக்கி நூறு பக்கங்களைக் கொண்டது. 1930லிருந்து 1941வரையிலான இக்காலக்கட்டத்தை ந. பாலபாஸ்கரன் தொடக்கக் காலம் எனக் குறிப்பிடுகிறார் (பாஸ்கரன், 1995, p.2). முதலாவது மலேசியத்தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் 'மலேசியத் தமிழ் சிறுகதை வளர்ச்சி' எனும் தலைப்பில் படைக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரையில் தமிழ் நேசன் (1932), பாரதமித்திரன் (1934), தமிழ் முரசு

(1935), தமிழ் கொடி (1939) போன்ற நாள், வார மற்றும் மாத இதழ்கள் அப்போது தொடர்ந்து வெளிவந்தாலும் பொருள் ஈட்ட வந்த தமிழ் நாட்டு மற்றும் இலங்கை நாட்டுத்தமிழர்கள் தாயகத்திற்குத் திரும்ப வேண்டும் என்ற நோக்கில் இருந்ததால் இலக்கியத்தில் அவர்கள் கவனம் முழுவதும் அவரவர் நாட்டையே சார்ந்திருந்தது என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (சுப்பிரமணி, 2006, p.20). மலேசிய சிறுகதைகளின் பாடுபொருள் குறித்துப்பேசும் கார்த்திகேசுவம் 1930 - 1950 வரை இந்திய தேசிய விடுதலையையும் தமிழ்நாடு மற்றும் இலங்கை சார்ந்த சமுதாயக்கதைகளுமே மலேசியாவில் எழுதப்பட்டுள்ளதாகக் கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது (கார்த்திகேசு, 2004, p.28).

ஐப்பானியர் காலம் (1942 - 1945)

பாலபாஸ்கரன் (2006), இந்த நான்கு ஆண்டுகளை ஐப்பானியர் காலம் எனக் குறிப்பிடுகிறார். நாள், வார ஏடுகளின் வாயிலாக உள்ளூர் எழுத்தாளர்கள் எழுத்துப் பயிற்சி பெற இக்காலப்பகுதி வழிவகுத்திருக்கிறது. இதற்கு 'வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகள் வராதிருந்த அக்கால வரையறையில் இப்பத்திரிகைகள் அனைத்தும் சீரிய இலக்கிய தொண்டு செய்திருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது' எனும் கருத்தை குப்புசாமி (1968) முன்வைக்கிறார். மறுநிலையில், 1941 தொடங்கி செப்டம்பர் 1945 வரை ஐந்து ஆண்டுகளை மலேசிய இலக்கியத்திற்கான 'இருண்ட காலம்' என இராமையா வரையறை செய்கிறார் (1996, p.26).

இலக்கியச் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் 1941இல் தொடங்கிய இரண்டாவது உலகப் போரினால் நிலைகுத்தியதுடன் இலக்கியம் மட்டும் அல்லாது கல்வி, தொழில், பொருளாதாரம் போன்றவை சீரற்றும் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கை போராட்டத்தில் இருந்ததென விளக்குகிறார். மா. இராமையாவின் கருத்தை வழியுறுத்தும் வகையில் 1942ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது உலகப் போர் தொடங்கிய காலக்கட்டத்தில் இலக்கியம் உயிர்விடும் நிலையில் இருந்தது

எனும் கருத்தும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது (பீர்முகம்மது, 1999, p.17). அக்காலத்தில் இந்தியாவை ஆண்ட பிரிட்டிஷாரை எதிர்க்க ஐப்பானியர் ஆசியுடன் வெளிவந்த சில இதழ்களில் கவிதை, சிறுகதை போன்றவை இருந்தாலும் 1946க்குப் பிறகே மலேசியாவில் சிறுகதை நுட்பங்களை அறியும் போக்கு உருவாகியிருந்தது என பாலபாஸ்கரன் குறிப்பிடுவது மா.இராமையா மற்றும் சை.பீர்முகம்மதுவின் கருத்துக்கு வலு சேர்ப்பதாகிறது (பாஸ்கரன், 1981, p.35).

கதை வகுப்பு முடியும் காலம் (1946 - 1952)

மலேசிய நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முக்கிய எல்லைக்கோடாக 1946 ஆம் ஆண்டு குறிப்பிடப்படுகிறது (இராமையா, 1996, p.25). இரண்டாம் உலகப் போரில் ஐப்பானியர்களுக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் நடந்த போரில் ஏற்பட்ட அவலமான வாழ்க்கையால் அதுவரை பெரிய இலக்கிய முயற்சிகள் நடக்காத சூழலில், 1946ல் ஓரளவு நிலை சீரானவுடன் ஏறத்தாழ முப்பது கவிதை நூல்கள் வெளிவந்ததோடு சி.வீ.குப்புசாமியின் இரண்டு கட்டுரை நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன (கார்த்திகேசு, 2004, p. 28).

1946 ஏ.எம்.எம். இப்ராகிம் எழுதிய 'காடைச் சிப்பந்திகளின் கண்ணீர்' எனும் ஐந்து சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுப்பும், 1947இல் அனுபூதிக்கையான் எழுதிய 'மறக்க முடியாது' என்ற ஐப்பானியர் கொடுமையைச் சொல்லும் மற்றுமொரு சிறுகதை தொகுதியும் வெளிவந்துள்ளது. 1947இல் சிறுகதைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து தன் ஆண்டு மலரை வெளியிட்ட 'தமிழ் முரசு' 13 சிறுகதைகளை அதில் பிரசுரித்துள்ளது (பீர்முகம்மது, 1999, p.22). இவற்றோடு, 1948இல் 'தமிழ்ச்சுடர்' திங்களிதழ் சிறுகதைப் போட்டியையும் நடத்தி சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு உரமூட்டியுள்ளது (சுப்பிரமணி, 2005, p.21). இவ்விதழ் உள்நாட்டு எழுத்தாளர்களின் படைப்பை மட்டுமே வெளியிடுதல் என்ற கொள்கையுடன் செயல்பட்டுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1950களில் தமிழ் நேசன் நாளிதழ் மூலம் சுப.நாராயணனும் பைரோஜி நாராயணனும்

'கதை வகுப்பு' நடத்தியுள்ளனர். ஏறத்தாழ ஆறு மாதங்களே இவ்வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. கதை வகுப்பு பற்றிய தொடக்க அறிவிப்பு 26 நவம்பர் 1950ல் தமிழ் நேசனில் வெளியானது. இந்த முயற்சியின் உச்சக்கட்டமாக 1951இல் கதை வகுப்பில் கலந்துகொண்டவர்களுக்கு 11 மார்ச் 1951இல் தேர்வும் வைக்கப்பட்டது. தேர்வு முடிவுகள் 22.4.1951லும் தமிழ் நேசனில் இடம் பெற்றன. அதில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களில் 3 பேர் மேதை எழுத்தாளர்களாகவும் 23 பேர் சிறந்த எழுத்தாளர்கள் என்றும் 17 எழுத்தாளர்கள் தேர்ந்தவர்கள் எனவும், நல்ல எழுத்தாளர்களாக 14 பேரும், ஆர்வ எழுத்தாளர்கள் பட்டியலில் 18 எழுத்தாளர்களும் தரம் பிரித்து அறிவித்தார்கள் (பாஸ்கரன், 1981, p.35). இந்தக் காலக்கட்டத்தை பாலபாஸ்கரன் கதை வகுப்பு முடியும் காலம் (1946/1952) எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

முற்குத்திர காலம் (1953 - 1957)

தமிழ் நேசனின் 1952 இல் பொறுப்பாசிரியராகப் பதவியேற்ற பிரபல எழுத்தாளர் கு.அழகிரிசாமியும் மலேசியாவில் சிறுகதை இலக்கியம் வலுபெற உழைத்தவர்களுள் ஒருவர். எழுத்தாளர்களுக்கு ஆலோசனைகள் வழங்கி காதல் இல்லாத சிறுகதைகள் எழுத ஊக்குவித்தார் (பாஸ்கரன், 2011). 1957இல் அவரை மையமாகக் கொண்டு கோலாலம்பூரில் இலக்கிய வட்டம் ஒன்று அமைந்தது. ஒவ்வொரு மாதத்தின் கடைசி சனிக்கிழமையில் இந்த 'இலக்கிய வட்டம்' கலந்துரையாடலை நடத்தி சிறுகதை கலை வளர் ஊக்குவித்தார். தலைநகர் தவிர கிள்ளான், சிரம்பான், கோலா சிலாங்கூர் போன்ற பல ஊர்களில் இருந்தும் எழுத்தாளர்கள் கலந்துகொண்டனர் (கார்த்திகேசு, 2010, ஜீ.53). மா.செ.மாயதேவன், பெரி.முத்தையா, சி.அன்பரசன், செ.குணசேகர், மா.இராமையா, மு.தனபாக்கியம் போன்ற எழுத்தாளர்கள் அப்போது தீவிரமாக இணைந்து செயல்பட்டனர். கு. அழகிரிசாமி சிறுகதை எழுத்தாளர்களை ஊக்கப்படுத்த மலாயாவில் சிறுகதைகளுக்கென பரிசு கொடுக்கும்

திட்டத்தைத் 'மலாயா தமிழ்ப்பண்ணை' அமைப்பின் மூலம் முதலில் தொடங்கினார் என வேலுசாமி (1973) 'பரிசுத்திட்டங்களும் இலக்கிய வட்டங்களும்' எனும் கட்டுரையில் 'இலக்கிய வட்டம்' சிற்றிதழில் எழுதியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் 1952ஆம் ஆண்டு மலேசியா வந்து சென்ற ஆனந்த விகடன் ஆசிரியர் மறைந்தபோது அவர் நினைவாக கு.அழகிரிசாமி சிறுகதைப் போட்டியை முன்நின்று நடத்தியுள்ளார். 150ரிங்கிட் அப்போது பரிசுப்பணமாக ஆனந்த விகடன் ஆசிரியரின் நண்பர் மூலம் கொடுக்கப்பட்டது (வடிவேலு, 1978, p.5).

1953ல் 'தமிழ் முரசு மாணவர் மணிமன்ற மலர்' என்ற வார இணைப்பு ஒன்றினைத் தொடங்கியது. இந்த இணைப்பு பள்ளி மாணவர்களும் சிறுவர்களும் இலக்கிய அறிமுகம் பெற வழியேற்படுத்திக் கொடுத்தது. மாணவர் மணிமன்றத்தில் ஈடுபட்ட பலர் பின்னர் தமிழ் இளைஞர் மணிமன்றம் அமைத்து இலக்கியம் வளர உழைத்தனர். பல பின்னாள் எழுத்தாளர்களுக்கு இதுவே பயிற்சிக்களமாகவும் இருந்துள்ளது. ரெ.கார்த்திகேசு, சை.பீர்முகம்மது, க.கிருஷ்ணசாமி, சா.ஆ.அன்பானந்தன், மு.அப்துல் லத்தீப், ம.முருகையன், கே.எம். யூசுப், எம்.குமாரன், மு.அன்புச்செல்வன், வி.தீனரட்சகி ஆகியோர் மாணவர் மணிமன்ற மலர் மூலம் உருவானவர்கள் ஆவர் (கார்த்திகேசு, 2010, p.50).

1952இல் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்க உருவான சிங்கப்பூர் 'தமிழ் முரசு' எழுத்தாளர் பேரவை மற்றும் 1953இல் தமிழ் முரசு தொடங்கிய 'ரசனை வகுப்பு' ஆகியவை அக்கால சிறுகதை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பங்காற்றின (கார்த்திகேசு, 2004, p.30). நாளிதழ்களைத் தவிர பல வார, மாத இதழ்கள் இக்காலக்கட்டத்தில் மலேசியாவில் காத்திரமான இலக்கியச்சூழலை உருவாக்கி வந்துள்ளன. திருமுகம், மலைமகள், நவரசம், வெற்றி, மனோகரன், கலைமலர், மாணவர் பூங்கா ஆகிய இதழ்களும் இலக்கிய ஆர்வாளர்களால் நடத்தப்பட்டதை அறிய முடிகிறது (வடிவேலு, 1978, p.4).

பிற்குந்திர காலம் (1958 - 1969)

5.7.1958இல் சி.வடிவேலு அவர்களின் முயற்சியில் மலாயா தமிழ் எழுத்தாளர் சங்க அமைப்புக்கூட்டம் கோலாலம்பூரில் உள்ள பங்சார் தமிழ்ப்பள்ளியில் நடந்தது. 1959இல் இதற்குப் பதிவு கிடைத்தும் சங்கம் செயலிழந்த காரணத்தால் அதன் பதிவு ரத்தாகியது. சி.வேலுசாமியின் முயற்சியில் 1962இல் நடந்த அமைப்புக்கூட்டத்தால் 26.3.1963இல் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் மீண்டும் பதிவானது (வேலுசாமி, 1974, p.14).

இதேபோல கோ.சாரங்கபாணியும் தமிழர்களை ஒருமுகப்படுத்தும் முகமாக தமிழ்மொழிப் பண்பாட்டு எழுச்சியை ஊட்டும் நோக்கில் தமிழர் திருநாளை 1950களின் மத்தியிலும் 1960களின் மத்தியிலும் தொடங்கி சிறுகதை எழுதும் போட்டி உட்பட பல இலக்கியப்போட்டிகள் மூலமாக எழுத்தாளர்களை ஊக்கப்படுத்தியதும் குறிப்பிடத்தக்கது (கார்த்திகேசு, 2010, p.55). அவ்வகையில் கோ.சாரங்கபாணி போன்றவர்களின் ஊக்குவிப்பால் 1960 முதலே மலேசியச் சூழலை மையமாகக் கொண்ட படைப்புகள் வெளிவரத் தொடங்கின. அவர் முன்னெடுத்த தமிழர் திருநாள் இயக்கத்தின் போட்டிச் சிறுகதைகளை 'தமிழ் முரசு' நாளிதழ் பிரசுரித்தது. அவர் ஆசிரியராக இருந்த சிங்கப்பூர் 'தமிழ் முரசு' நாளிதழ் இலக்கியப் போட்டிகள் நடத்தி உள்ளூர் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்தன. 'தமிழ் முரசு மாணவர் மணிமன்ற மலர்' மூலம் உருவான எழுத்தாளர்கள் தமிழ் இளைஞர் மணிமன்றம் நடத்திய மாநாட்டை ஒட்டி சிறுகதை போட்டிகள் நடத்தி பரிசும் வழங்கினர் (சுப்பிரமணியம், 1978, p.3). 1968இல் 'மணிக்கதைகள்' எனும் பெயரின் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் தொகுப்பு ஒன்றினை வெளியிட்டனர். மலேசிய சிறுகதை இலக்கியம் அடைந்துள்ள வளர்ச்சியை அந்தத் தொகுப்பு எடுத்துக்காட்டியது (கார்த்திகேசு, 2010, p.54).

1961ஆம் ஆண்டில் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்தியத் துறைத் தலைவராகவும் தமிழ் பேராசிரியராகவும்

பணியாற்றிய தனிநாயகம் அடிகள் முதல் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டினை 1966, ஏப்ரல் 1623 தேதிகளில் மலேசிய அரசின் துணையோடு கோலாலம்பூரில் நடத்தினார். இலக்கியத்தின் புதிய பரிணாமங்களை உணர்ந்துகொள்வதற்கு இம்மாநாடு உதவி புரிந்ததாக எழுத்தாளர் சை.பீர்முகம்மது குறிப்பிடுகிறார் (பீர்முகம்மது, 1999, p.25). இதுபோன்று இயக்கங்களின் தொடர் செயல்பாடுகளால் எழுத்தாளர்கள் ஊக்கமடைந்து எழுத்துப் பிரதிகளை நூல் வடிவமாக்கினர் (சுப்பிரமணி, 2005, ஜி.22). சுப்பிரமணியம் (1978), படைத்த 'மெர்தேக்காவிற்குப் பின் மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சி' எனும் ஆய்வுக்கட்டுரையில் இக்காலக்கட்டத்தில் (1958-1969) சிறுகதை வளர்ச்சிக்கான செயற்பாடுகளை குறிப்பிடுகையில் சிறுகதைக்கான இலக்கியத் தொடர்பு கொண்ட அமைப்புகள் உற்சாகமாகச் செயல்பட்டன என்கிறார்.

மறுமலர்ச்சிக் காலம் (1970 - 1979)

இக்காலக்கட்டத்தை மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதையின் மறுமலர்ச்சிக் காலமாகக் குறிப்பிடும் பாலபாஸ்கரன் அதற்கான சான்றுகளையும் விரிவாகவே முன்வைத்துள்ளார் (பாலபாஸ்கரன், 1995, p.6). அதேபோல நாட்டில் நடந்த பொதுத்தேர்தலும் (1969) அதன் பின்னர் நாட்டில் ஏற்பட்ட 'மே கலவரமும்' இந்த மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டன என முனியன் (2007) குறிப்பிடுகிறார். சமகாலப் பிரச்சினைகளான குடியுரிமை சிக்கல், வேலை பெர்மிட், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், குடியிருப்பு, இவற்றின் மையச்சரடாக இருக்கும் வறுமை ஆகியவற்றின் பாதிப்பை உணர்ந்த எழுத்தாளர்கள் அவற்றைத் தொட்டு அதிகமாக எழுத ஆரம்பித்த காலமும் இதுதான்.

முனியன் (2007), 1970 களின் இரா.தண்டாயுதம் மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையில் புத்திலக்கிய விரிவுரையாளராக வந்தது மலேசியச் சிறுகதை சூழலில் முக்கியமான நிகழ்வாக

குறிப்பிடுகிறார். சிறுகதை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பலவகையிலும் அவர் பங்காற்றியது இந்தக் காலகட்டத்தில் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்தியல் ஆய்வியல் துறை 1978ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 8, 9ஆம் தேதிகளில் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிறுகதைக் கருத்தரங்கு ஒன்றை நடத்தியது. இந்த இரண்டு நாள் கருத்தரங்கைச் சிறுகதைத் துறையின் வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சி என்றும் கூறலாம் என எழுத்தாளர் முனியன் குறிப்பிடுகிறார். மலேசியாவில் தேசிய அளவில் நடத்தப்பட்ட முதல் சிறுகதைக் கருத்தரங்காக அமைந்திருந்தது அதற்கு முக்கியமான காரணம்.

மலேசியச் சிறுகதைகளின் வளர்ச்சி, அமைப்பு, கரு, சமுதாயப் பின்னணி, மலேசியச் சமுதாயம், மலாய், தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் ஒப்பீடு என்பன பற்றிய ஏழு கட்டுரைகள் இக்கருத்தரங்கில் படைக்கப்பட்டன. மெர்தேக்காவிற்குமுன் மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சி, மெர்தேக்காவிற்குப்பின் மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சி, மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதை அமைப்பு, மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் சமுதாயப் பின்னணி, மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் கருப்பொருள்கள் என்னும் தலைப்புகளில் தமிழில் ஐந்து கட்டுரைகளும் மலாய்மொழியில் இரண்டு கட்டுரைகளும் அக்கருத்தரங்கில் படைக்கப்பட்டன. மலாய்மொழியில் படைக்கப்பட்ட கட்டுரைகளில் மலேசியாவில் மலாய், தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் வளர்ச்சி ஓர் ஒப்பீடு என்னும் தலைப்பில் படைக்கப்பட்ட கட்டுரையை ரெ.கார்த்திகேசுவம், மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் மலேசியச் சமுதாயம் என்னும் கட்டுரையை ந.சுப்பிரமணியமும் படைத்துள்ளனர். தமிழில் படைக்கப்பட்ட கட்டுரைகளை முறையே சி.வடிவேலு, பாலபாஸ்கரன், இரா.தண்டாயுதம், வி.பூபாலன், இராம வீரசிங்கம் ஆகியோர் படைத்தனர். முதன் முதலாக மலேசியச் சிறுகதைகளைப் பற்றிய ஒரு விரிவான ஆராய்ச்சியாக இக்கருத்தரங்கு அமைந்திருந்தது.

பல்கலைக்கழகத்தோடு மட்டும் தன்னைச்

சுருக்கிக்கொள்ளாமல் இரா.தண்டாயுதம் எழுத்தாளர்களுடனும் இணைந்து ஓர் இயக்கமாகவே செயல்பட்டுள்ளார். இரா.தண்டாயுதம் ஆலோசனையில் ரெ.கார்த்திகேசு முன்னின்று உருவாக்கிய 'இலக்கிய வட்டம்' குழுவும் அதன் மூலம் உருவான 'இலக்கிய வட்டம்' எனும் காலாண்டு சிற்றிதழும் அதற்குத் தக்கச் சான்றாகும். எழுத்தாளர்களிடம் கேட்டுப்பெறப்படும் படைப்புகளை வானொலியில் தட்டச்சாளராகப் பணியாற்றியவரிடம் கொடுத்து, தட்டச்சு செய்யப்பட்டதை நகல் எடுத்து சந்திப்புக் கூட்டங்களில் வழங்கி விவாதித்துள்ளனர். அவ்வகையில் வெளிவந்த ஐந்து இதழ்களிலும் ஒவ்வொரு சிறுகதைகளை இடம்பெறச்செய்து அதை ஒட்டி விவாதமும் செய்துள்ளனர் (இலக்கிய வட்டம், 1973). இலக்கிய வட்டம் இதழ் எந்த விளம்பரத்தையும் எதிர்ப்பாராமல் எளிய முறையில் நவீன இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு உருவாக்கப்பட்ட இலக்கிய இதழாக செயல்பட்டுள்ளது. மேலும், இவ்விதழ் அக்காலத்தில் இருந்த இலக்கியப் போக்கிலிருந்து மாறுபட்டு புதிய முறையை அறிமுகப்படுத்தும் குழு முறையிலான நகர்ச்சியைக் கொண்டிருந்தது. இதனை அவ்விதழில் பிரசுரிக்கப்பட்ட கதைகள் வழி அடையாளம் காண முடிகின்றது. கிடைக்கப்பெற்ற இதழ்களின் அடிப்படையில் பைரோஜி நாராயணன், மெ.அறிவானந்தன், இரா.தண்டாயுதம், வீ.செல்வராஜ், க.கிருஷ்ணசாமி, சி.வடிவேலு, சி.வேலுசாமி, அரு.ச.ஜீவானந்தன், சு.கமலநாதன், சா.அ.அன்பானந்தன், மலபார் குமார், ரெ.கார்த்திகேசு, மைதிசுல்தான் எனப் பலரும் இவ்விதழில் பங்களித்துள்ளனர் என்பதைக் கண்டறிய முடிகிறது.

அதன் பின்னர் 1970களின் இறுதியில் நவீன இலக்கியம் சார்ந்த முயற்சிகள் மலேசியாவில் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. முக்கியமாகக் கெடாவில் நவீன இலக்கியச் சிந்தனை என்னும் அமைப்பு இளஞ்செல்வன், சீ.முத்துசாமி, நிலாவண்ணன் போன்றவர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டது (யுவராஜன், 2012, p.27). மேலும் இக்காலகட்டத்தில்தான் சி.

முத்துசாமி (இரைகள்), அரு. ச. ஜீவானந்தம் (அட இருளின் பிள்ளைகளே!), சாமி. மூர்த்தி (நேர்க்கோடுகள்), கோ. முனியாண்டி (யக்ஞ) போன்ற நவீனப் படைப்புகள் எனச் சொல்லத்தக்க ஆழமான முயற்சிகள் பெரும்பாலும் சிறுகதைகளில் சாத்தியமாயின என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 70களின் முக்கியமான படைப்பாளிகளான சீ.முத்துசாமி (2018, p.45), சை.பீர்முகம்மது (2018, p.68), அரு.ச.ஜீவானந்தன் (2018, ஜீ.100) போன்றவர்கள் அக்காலக்கட்டத்தில் வாசிக்கக் கிடைத்த ஆனந்தவிகடன் மற்றும் குழுதம் இதழ்களில் இடம்பெற்ற ஜெயகாந்தனின் சிறுகதைகள் மற்றும் கட்டுரைகள் வழியே தாங்கள் நவீன இலக்கியத்தின் வீச்சை அறிந்ததாகச் சொல்வது கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டியது.

இதே காலக்கட்டத்தில் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றிருந்த முருகு சுப்ரமணியன் (1962-1974) சிறுகதை வளர்ச்சிக்காகச் சில ஊக்குவிப்புத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. சிறுகதைக்கான மாதாந்திர கருத்தரங்குகளைக் கூட்டி ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் ஒரு கதைக்கு 50 ரிங்கிட் பரிசு வழங்கப்பட்டது. மேலும், முருகு சுப்ரமணியன் தமிழ் நேசனில் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் சிறுகதைகளுக்குப் பணமும் வழங்கப்பட்டுள்ளது (வேலுசாமி, 1973). அதே சமயம் 1972இல் தமிழ் நேசன் மூலம் பவுன் பரிசு திட்டத்தைத் தொடங்கி தரமான சிறுகதைகள் உருவாக ஊக்குவித்துள்ளதும் கவனிக்கத் தக்கதாகும். தமிழ் நேசன் ஆசிரியராகப் பொறுப்புவகித்த முருகு.சுப்பிரமணியன் அப்பத்திரிகை மூலமாக 1972இல் தமிழ் நேசன் பவுன் பரிசுத் திட்டத்தைத் தொடக்கி மலேசியச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்குப் புத்துணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளார். இப்பவுன் பரிசு போட்டியானது எழுத்தாளர்களை அதிகம் கவர்ந்ததோடு பல நல்ல சிறுகதை எழுத்தாளர்களை இனங்காண வழி செய்திருக்கிறது (சுப்பிரமணி, 2005, p.22).

சி. வடிவேலுவை தலைவராகக்